

ספר אפי זוטרי

אשר פרו יתן בעטו מעשה נערות והוא דלא דק אבתריה.
 זבין פתיח לית בעליתיה לימא סלתא דלא שמיע לחבריה.
 בני גילו תלמידי דבי רב קטנים דמן נעורן דקרו קרוי . והאדר עובא למאריה
 לשם ה' לשם אישים לעיני כל קורא .

זה חלקי מכל עמלי אשר יעתי בעשר אנבעותי תקל ופרשין הלכות אישות לכת
 הוא המסביר יוסף עינינו מי דמיה פתח במשיח יוסף בשולחן ערוך לפני
 האדם אדירים מסבירי . חוסן זה סדר גשום **אבן העזר** שירא דחודי . אשר טנחתי והכיר
 בפיקטנתי קטני מוא אנכי גרל באלפי אדם מועט לעולם ריקם ריקם לגיש דליכא ברא
 נחמורי . **יעקב** כי קמן הוא חלא בר חמרא זרע קדש תארר הנגז נ"י ע"ה דרוב חכופלא
 חסד קדוש בורי אורי עשרת הפארת לראשי ציץ נור הקדש בסהדר **דוד פארדו** ולזה
 נפשו גרוא צרובה בצרור החיים לחיות בנעם ה' והווי כאור מן הדדי והשביע בנחצחות נפשו ענג
 זה הוגי יודע מהו הנחו ז"ג נהיר דאפרסמנא רביא כל אילין דאבא הוא פתח באשרי . אב"ד

בואו ונקיף טבכה לרמאץ עלינו למכס לאיש חיל רב פעלים קדש סגולים ימוכה את הרבים להרעם
 כרני . זקן זכמן לפיככות איס אמנים דרמים רבין ואיהו גופיה נורבא מרבין הוא כיהו רב דחמאי
 שריקי דעינאי חכים יתקרי . בת"ה **נר פואה** כר"ו העוטס תולכת פמים באמונה עד דחוקקים
 אחוקקים ענה לים ככי מדמא על חד תרי . הנה ברך לקטעי מן שמיא מיהב יחבי לים גם עומר גם כבוד
 פאמו לים למיבב שרדי חזי למיטה בהדי דחוקורי . תירום דיסיא חכולא ברבא הוא זכנע בקרב ישראל
 פטע כעיקר נעמא דעארי . מתעל לטוב הא דימכא להאי פרדטנא מרא נחסינא חוסן נאנעג חכמה זכונה
 סיני עוקר סרים סרב המוכס אימור כולל אין נומרין עליו את הכלל אשר עיקר תרכא דעכא איקרי . דין
 הוא הדין כיה"ר **אברהם יונה** כר"א נכר ככולא דלני לי דחוקאי דק נאפכה כולמו
 אסתורי . פניאית מן יבין גמרס במה טרחת לתקן את המוקלקות כי סימי דלעכא עכמא עמיתא

ורו זכסר לבי אתר מר לא פיהו באעבורי .
 ואכא סא קאיחנא איכנע יביעזא כת ימא חלסא דמאיר עכני
 כי קלין רבי לעילא לעילא מכל ברכתא במוטב תלתא רב הונא רבי חייא
 עלעילוסא כי בני דרב חיליה ארכזכרים אכ"ר .
 נסא סבך על המומר סא לממר
 סא' לאגמורי .

שנה תודה וקול זמרה ליצירה לפ"ק
בויניציאה

NELLA STAMPARIA BRAGADINA CON
 LICENZA DE SUPERIORI

אפי שיע אהע סי כא זוטרי קבא

פנייה וכוונתם שר' אלמנה או גרושה שא כבר אמר אלמנה. סן אחת דלכטל סדסדור ים להחמיר ע' ד ומה שתבונן על בתולה. אך אינו מן הראוי לראותה לכטולה לאסור מפאת הדין. וארבעה ע' בדריסה שכתב בסמ"הר' של דפנייה סני היא כאסתו דליכא סרך אי'.

ע לראות

עצרה הכה הר"ב הח"כ"ב באות ה' הביא ל' הס"ג סכתב דדוקא שער המחומר לגופם אסור שעי' גילוי שערם מתולה בסרה וס"ל מקומות האכזרים. טכנופה אכל שערות סתלושים בפאה ככרית אפילו תהיה עטויה משערותיה סרי' אע"ג דקישוט הוא לה ה"ל כשאר תכשיטין אלא פה"ר ב"ג כתב בפסג' גדול א' שמיחה על קרקור סכר' זו והעלה לאסור ע"ג וכבר נתפשט המנהג בכל איטאליה כדברי הס"ה. והס"ג שערות סינאיות מחקן לצמתן שרי כ"כ הרב סח"ב"ב בסם מה"רם אלשקר. אלא שהיר אהרן כתב ט"ס בזה אסר הר"ב ב"ג. אלא שלא יכולתי להלום ל' סכ"ה"ג אות ז' שכתב ז"ל מעולם לא ראיתי נשים הכטולות התכסות שער ראשן גם אין מוציין ט"ס שער לתוך הסתבאות בהן כ"א הסתלות בעודן בבית אביהן ומכאן יפה הוא יום מקצת נשים סלוקות מטי' שחור ומסימות בערמתן כדי לסימיות ואפי' בוס רע עלי' המעשה סהרואים טעוים ומתכסין סתם שערות אלא הכח לסם וכר' וס"ס הוא סתיר וס המטי' הסחור אפי' לדברי הר"ב ב"ג ע"ס. ותימלת דכדני אין לסם סכנס דמהו הכוונה באמרנו לא ראיתי נשים הכטולות סמכסות שער ראשן וכי סתרים הרצועה ללכת ערובי ראש. אם לא סחחור דקאי אסער ככרית סבראשן אלא דלא ה"ל לסימיות אלא לפרס. ולע סתים ודאי דרבר מונסם הוא ללכת א' בתוללי וא' כטולות אף כי שער ככרית סן מנייות. אכן תפני הדואים ה"ל לכל סתמות לכסות מקצת ראשן לסימיות על הסימיות ככרית אוס מין צעיר או כיונא לתען תהיה סתרים בין בתולות לכטולות. ואילו איסור חילוי אכטליות לכוונה סתרים וס"ס מה סממטי' אומרים דיש סק"ה רע זמר בחווס מקומות מערי איטאליה ללמעלה מן הסימיות ככרית מוסיבות מקצת מסער ראשן ממס סחור לנעון למען תראה סכ"ל הוא ריבוי סערותיה ממס למען לא תהיה סתרים בין בתולה לכטולה ובהאי סתרי למורים סכטולות סקסלות להודיע סעבור סאיסור כרבים וסכורו כל סכסים ולא תעפיה סריות כוז כי מה בינן לככר גוי ככר סארץ. וגם יתד כסול ומכועל גודל ססריות סממטי' סכסיה מערי סחור' יאה בנות ים' בסעת כיוססן לחופה מניחות קון לכסותן כל קליעות סערותיהן ככטולות ואומרות סכין סכיים חופתן לא כיוסן אוןן סרי הוא סכסיהן ידיון ורגליהן וסאין כזה סרך אי' סחור ומיניקרא לא כיוסו כלל וזתי סטענה כוזבת סממטי' אומרות. יסחקק סרבר ולא תהיה כוזבת כיוסרל. כי אין זה אלא מרוב סריותן וראיים גרולי סעיר סריה וסמיה לכדנותן למען יציתו לדברי רבו' וסתייבם צנועות וזה סאין רכזס לקבל סרות סת"ס מוכרת סאין כיוסיה אפי' מלמדי תינוקות ולפי' מקטמות סתלמדים בלי עול תורה אלא סלפי' מה סממטי' כקלה סהא אין להם אפי' מורס כקך כראוי ללמדים דת תס וסחורית דא"ל יוצאות סלא בהתוכה כרתן כס' סמדיר וכל עיר סאין בה סת"ס ככר ידוע מה סחמרי דבוימי וססקן דיעס סחוריהן אונס ונרבי סקלות

איסור ונ' אסור לעבור בפתח אשה וזנה אפי' ברחוק ר"א וסם סעכין א' ולעולם סנה מוכרס ל' ל' אפי' להודיע סכרין סתרחק יותר מר"א סכל הר"א סם בכלל סחי' וס לפי דבס"ס אמרי' ועד כמה אר"ח עד ר"א וכל' עד כמה סיעור סחי' סזוס סכתוב לסתרחק כע"ז מסרך ומזנה מפתח ביתה ומסני עד ר"א בכלל סחי' א"כ בעי' סיעבור יותר מר"א להלכה. וסכי דיוק ל' סרמ"ס ז"ל בסכ"א מה"אכ אסור לעבור על פתח אשה וזנה עד סירתיק ר"א סח"א וכו' ומרלס קאמר אסור לעבור וכו' תקך ר"א ס"מ דכל הארבע אמות בכלל סחי' סכרין לסתרחק מסני יותר סחרי סיעור תפיסת האדם סחי' ד' אומדק' אמר קרא סרחק ולא קאמר כמה סיעורו ממילא למרנו סחיה ככרי תפיסת האדם ד"א. וככתוב בסם רי' סכתת אשה סכתת עליה מרחיקים אונס סלא יעבור כלל ואס יעבור מלקין אונס וכופתין אונס:

ז נתכוון

ליהנות וכו' פשוט דאם לא נתכוון ליהנות אלא דרך סעברה או ססתכל כה או טעם בקולה סחיהם סחוררת או סחיהם בר"אס סגולה אין כזה אפי' סרמ"כס בפ' סז' לאסר סכתב אסור לקרין וכו' או לסתוק ענה וכו' או להביט כיוסיה אסור. סמך וככתב ומכין למתכין בר'ז' מכת מרדתי. ואח"כ כתב וססתכל אפי' באטע קטנה ונתכוון ליהנות כמי סמסתכל כמקום סתורף ואפי' לטמוע קול סערוס או לראות סערה אסור עכ"ל דיק בליסמיה דלא כללינהו כולהו באחד מחתא ולסימיות אכטלה ומכין לסתכסין לא' מהרבריס סחלס מכת מרדתי כמ"ס סטור. לפי דכסך בתרתי דבאכטתא דליבא תליא מלתא וכיון לבות ה' וינעל לסמט' ונ' אפי' לא סונתי להבאה לא סייק כזה מכת מרדתי וס"אכ באיך דרסח דעטס מעסס הוא וע"כ מכין אונס עכ"ס דאין לו סתכלות ל' לא כיוסתי לא' לעוסה מעסס כיעור הוא עכ"ס. ומכאן תכין דמ"ס מרן על ל' סטור דאע"ס ססרמ"כס ססריד אין סרכיקס וככתב סח"ת מכת מרדתי באמצעות דכרין ס"ל לסטור דאכטלה קאי ע"ס. לאסר להיכת שער כמות רגלי הקדושים כמקום מאי דקלמיה לסטור סו"ל להק' עליו רלס סייך מכת מרדתי אלא בעוסה מעסס סברור הוא עכ"ל לא כמקום סים אסון סתכלות ונ' לא לכך כתכונתי וככל סה"ב אמרי' יבוא כעל סתכסות ויפרע לעוסה רעסס כרעטתו ואינו מוטל בר' לסכרע על סתכסות רעות:

קור

באשה וכו' כל' קול סל אשה ערוה לו ואפי' קול סחנתו כ"ס קול א"א א"כ קול אשתו וכ"ס זמון כסי וענין גברי או להיפך דר'ז' עמי' דמברי ונ' סר ככספיה. אכל קול פנייה סחיה ערוה לו מותר כמ"ס כל סחור' ז"ל ונלתי ראה זה מנחתי להיר אהון אות ד' סהביא בסס סר"כ ב"ס בין קול כטולה או בתולה או אלמנה אסיר ולא סרי אלא קול אשתו דוקא עכ"ל ולע"דן סחחמיר יותר מדאי סחרי דו"ל סמו כסיעוריהם קול באשה ערוה סער באשה ערוה וכי סיכי דרער דאסיר אינו אלא ככטולה לא כן ככמיה. ה"כ קול דוקא ככטולה לא כן ככמיה וא"כ מאי דקאמר מר א' בתולה וא' כטולה היא סחמרי יתירה וס"ס סחמרין מוטב סחאלו יסרלל סער תמותות כזרות וכו' וכל סחוסף גורע דלא כיוס' והונו להו מוירן. וסא ליכא לקומר דבתולה וסחורס קאמר דסחי' וס"ל א' ארוסה וא' כטולה. ואס כונתי כליק דאחרי פנייה

אפי שיע אהע סי כא זוטרי

חזי מאי עמא דבר . האמנם . דברי הרב סבות יעקב . הס קסיס להולמס דהא הכא חזי' דבארקס התיר לנאת בסרועת ראסס אף סכבר . ים בה זר' חישות . ואלו באת סקודס לוס הכיא חזיר אהרן בטמז חמט . לפתולה סוכתס אפי' חנסס חייבת לכסות ראסס . וכ"ט חמטס . ולא זכיתי לסבן טעמורמכיון דפניס חיא חזי' ב"מ סוכתס ס"ס אן בה זיקס ולמה אנו דכיס חזתה כ"א . ואלו גבי ארוסס טיפ בה זיקת כעל אינה ב"א זמורת לפרוב ראסס . וכבר הר"ב פניס מאירות חולק על זה וכ"מט פס חזיר אהרן . וכבר אחרתי דבכל כ"ה פוק חזי מאי עמא דבר ולא ראינו טכסו לפניות המזות לכסות ראסן ולבתולות הארוסו' ארדבא . מכסת כ"א

ג מותר להסתבל בפנויה לברקהאם היא יפה שישאנה בין שהיא בתולה או בעולה ולא עוד אלא ישראלים לעשות בן אבל לא יסתבל בה דרך זנות ועל זה נאמר ברית ברתי לעיני ומה אתבונן על בתולה :

יב שראוי לעשות כ"כ הרמ"ב בס' בערקה' ח"א ח"ב והסיג עליו הר"ב כד בהמרוסכמים אמרו הואי זורבא מרבנן דאזיל לקדושי אתתא לידבר ע"ה בהדיה דלמא מתקפא ליה מיניה אלמא אין דרך הפתמים בכך עב"ד והטיב עליו ה"ה ז'ל ואין זו הסגס לפי דבורבא מרבנן אפי' מסתבל בה ודקדק בפעם אחד לא יכירה אם יתליפעכ לפי שאינו רגיל להסתכל בפנים אבל ע"ה יכירה בפעם א' ואילו היה איסור בהסתכלות כדי לבדוקה לא היו או' לו לע"ה קטא בסביל סיזכה חכיק ומימרח דרב דאמר אסור לאדם לקרא אשה עד שיראנה תוכיה עב"ד . והיר אהרן בהג"כ הביא במס רבו ז'ל שמה על ה"ה שמתקן תמכות נראה שחזין בדברי הר"ב שחמור לת"ת להסתכל בה ואינו מן הראוי לת"ת לזול כבוד תורתא אפי' כ"ה . להסתכל ואלכן הפיג על הרמ"ב . וסדר כזה קעולס לא עלה על דעת הר"ב דאל"תס מלכד מה סק' ה"ה ים וים כמה קוסיות אחרות להקשות עליו . סן קרס דא"כ ראוי יך סת' חבהדיה הואיל ולו אסור להסתכלות יפלת הע"ה ודקדקת ומה תועלת לו ללכת עמו . ועוד אמרו אש' לטעמא דלמא מתקפא ליה בלא זותה סא ראוי לבדוקה ולת"ת אסור להסתכלות אפי' לבדיקה . ואם זה ע"י שאין זו כוננת הר"ב דלעולם לת"ת עדי הסתכלות לראות אם מצאה חן בעיניו דרו' לא ניתן בהסתחת אחרים ולעפ"ך מוכרח נס הוא ללכת . אף בענין הוי"ו כריך הע"ה שאין הת"ת בקי ברית סנפסי ולפי' מוכרח הע"ה לבדוקה ובענין אם תמצא חן בעיניו צריך הוא בעצמו לראותה ולסיכך לידבר ע"ה לנייד אותה השיב סדק שלא יתלפיה . וא"כ רב שחור לישא בלי בדיקה הוא לענין כסיות סקן . ולא לענין חושי . והרא"ב ז'ל השיג לר"מ מכס דה"ל להורות ענה טובה לת"ת דלידבר ע"ה בהדיה לפלא יחליפיה כ"מ בש"ס ומה השגתו . וכזה לא תירץ לו סה"מ כלל . ותמס על הת"ת וה"כט שהלכו אחר דברי ה"ה ולא סתו' לכס לזאת . וס"ס סקסס וזיך מתירין לע"ה להסתבל בה ולא חייסו' שיבא לירי סמור הואיל להסתכלותו לבדוק אחרים . ותי' בהסיא דאמר' דאסור להסתכל בהמה קיה ועוף בפעם סנוקקיס ז"ו . הא מיהא סריקן לאדם להרביע מן בנינו ולסכיס כחכיל בסופרת דה ואל

פקולות סכנינותיה חוטל לאזור . כגבר תלניהם לבטל ב"ס מכתבא כי ה"י ולא תהיינה בכות ים' פרונות ח"ו כי בוס בפתיכו מכל חומס ולפון :

ג' לא תלכנה בגות ישראל פרועות ראש בשוק אחר פנויה ואחר אשת איש :

ב' בשוק לאו דוקא בשוק דסינו ר"ה חלף אפי' במכני חו . כחצר הפתוח לר"ה או למכויו ורכיס בוקעיס סס אסור וע' לר"ב כ"ח פה וכסי' קט"ו וכן לה"בט סס . ואע"פי דבר' מר"ט והז' בפ' המדרר בהסיא דאמרין סס כ"מ דע"ב ע"ב ואלו כחצר א"כ לא סנתת בת ל"א יוסבת תחת בעלה ופי' ז'ר' כחצר לוכא חמס פרועת ראס היינו דוקא לגבי מאי דתקן התס סאלו יונקות בלא כתובה העוברת על דת חפס ויהודית ומפרס איזויה דת יהודית יונאה וראסס פרוע . ע"ו סוף דמפרשי רבנן בבדי סתקרא פרועת ראס לנאת בלי כתובה אינה אלא בשוק או במכני המסולס אבל לגבי הסיסור לוכא מאן דפליג דאפי' בתוך ביתה כעני רכיס אסור וע' בספרי המוסר כמס הקמירו על ענין זה וע' בול"ס סעוסס הגורעת לבעלה סאינו חוסס בידס דסיא דענמתא דריף בתריה ומיתת בניס ק"ו ובניס פריגי חזיר וכיונא ומעמס דקמחית יוכיח דמן הסבר לכונעות כלמר העונס לפרונות ח"ו :

יא אחד פנויה ואחר א"ל כל האחרו' ז'ל פירשו דפניס דקאמרו רבנן אין כהנסיס בעניות שלא יפסאו עדין אלא אפי' עתס הוא פניס כגון אלמנה חו גרוסה אבל פנויות סלח גיטאו מותרות הן ללכת פרועי ראס זולתי אחר היה סרב סנ"א ב"א סו' ע"ה סכתב דא"ל לו' פנויה דפריא דלח ה"ל לסע' לסתוס אלא לערס זורכתבו סתמא חמט אפי' פנויה סלח כסיסות הרי הוא כ"א ע"ע ומלכד סכל האחרו' חלקן עליו ותפמו סקיסס דפנויה היינו כ"מ אלקפה או גרוסה ע' לה"כ וסדריסס ותי"ת וס"ב . אף בר חז"ן אפי' סואל הלו' תנן ריש ע"כ דפתובות אס ים עדיס סיכנה בהינמא וראסס פרוע סתונתה מתיסס ואך א"כ אכן ניקוס ונגזור לאסור לפניות הלא ארקיה' בהפי אפי' בשעת גחתן ללכת אל בית חותנן . א"ו ליתא . וע' לה"כ סגן ולחיר אהרן דסרו בוס כרגא כדברי ה"א חז' וספילו וטרו עס סר"ב ס"י ע"ס . והו' יודע דכ"ז דוקא פנויה גמורה אבל ארוסה כבד כתב הר"ב הנות יאיר סכיא דפריו סיד אהרן אות יא סגריכה לפקות ראסס דא"ע דאפי' סבוקן רבו חכמי סקססה הן כוננות סארוסות ללכת פרועי ראס (וכלו' דהפי סתעי' מהסיא קתיניתין דסכילתי אס ים עדיס סיכנתה כסיממא וראסס פרוע ופיר' ס' ללכת מכות אכיה לבית בעלה א"כ ודאי ססתמא ככר היתס מקודשת וסולכת לבית סתועה חרי סנוהנות הו' סארוסות ללכת בסריעת ראס) היינו חפסי סבימיהס כיו סקירו' וכן רב לפי הניסואין מ"א"כ בזמננו זה דאין בין קידושין לכסואין סלום פלסנתקדשה דאוי סתלגו כמנהג סניסס ולהסתכות כנענין וסכן ססק מה"י סל"ו אחיו סל"ו והספיתו כמס גדולים עמו . אבל הר"ב סבות יעקב וה"כ מנאת חמס סקקו דכל ססיא בתולה אפי' נתקדשה לית לן בה עכ"ר וכבר כהנו ככל ספונות יער' סאס נתקדשה קודס סניסואין איזס זמן מאוה טעס (סלא כמנהגנו סקקי' והניסואין סס בזון א' ובתכיסה א") סתקף מכזית ראסן כ"א ופיק ח"ו